

Sadece Sevgi Dilemişim

– GÜLÜM ÇAMLISOY · 27 Aralık 2022

Terli düşlerin emek dolu gerçekleri ve gerekçeleri...

Bir düş tarlasındayım içilesi

Hüzünden gayrısı yok işte

Esefle söylenen yerin göğe de hürmeti yok asla:

Yoktan var eden Varlığın nezdinde

Bir gecede öldüm derken gömüldüm en derine

Bir gömüt ise iç sesim

Göreceli sevgilerden de almışken nasibimi...

Göçen kuşlara bakıyorum da

Seyrüseferi mevsimin

Buzdan hücreleri nasıl da çözülüyor elimde

Hükmünü yitiren mutluluk

Mutlak yargılardan çıkıp da yola

Baş koyduğum nice meziyet

Nasıl ki eziyet addediliyor vurgununu yediğim

Yüreklerden de uzaktayım

Kendime tuzak kurduğum

İyi niyetim ve hayallerim

Köşe bucak kaçıyorum artık insanlardan

İhya edilesi değil yüreğim

İmha edilesi bir nokta kadar da varlığım

Hakkın gözünde kabul görmüşlüğü'nün asaleti

Asi ruhumdan dökülen yaşların da kerameti

Kucak açtığım her kimse

Herkes olmayı reddettiğim

Hiçliğime atıfta bulunan her ne hikmetse

Nasıl da kendilerinden bihaber

Sefası mı günün sedası mı dünün?

Devasa bir buket bıraktığım

Mezar taşımda saklı anılarım

Oysaki tek kelime yazılı başucumda:
Sevgi sadece sevgi dilediğim
Dilemması ömrün
Beyitlere serildiğim
Beynamaz gürültüsü yalan dünyanın
Şirk koşan kimse aşka ve Tanrıya

Şems'in rüzgârı olmaya adaydım yaşarken
Yaşattığım kadar kederimi
Nasıl ki hüzünden ibaretti mabedim
Artık daha nasıl vurgun yiyeyim?
Çöken karanlığın hezimetinde doğan kin gibi
Nefret gibi istimlak edilmiş güzelliklerin
Nezinde ben sadece güzel olmayı güzel kalmayı dilemiştim

Geç olduğunu bilsem de geçemiyorum
İşte hayallerimden
Oysaki bir avuç toprağadır nihai teslimiyetim:
Mademki topraktan geldim toprak oldum
Topak topak olsa da geride kalan umudum
Yol olsun benim gibi kimsesizlere...